

TYDZIEŃ 29. WIELKANOC – MALUJEMY PISANKI

PONIEDZIAŁEK

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA LINGWISTYCZNA Usprawnianie słuchu fizjologicznego. Rozpoznawanie ludzkich odgłosów	I 5; II 8; III 8; IV 1, 5, 6, 7
ĆWICZENIA RUCHOWE Kształtowanie motoryki dużej oraz wyobraźni ruchowej	I 5, 8; III 5

EDUKACJA LINGWISTYCZNA: ZABAWY SŁUCHOWO-JĘZYKOWE

Temat: Usprawnianie słuchu fizjologicznego. Rozpoznawanie ludzkich odgłosów

Cele ogólne:

- usprawnianie słuchu fizjologicznego;
- rozpoznawanie i nazywanie ludzkich odgłosów;
- ćwiczenia pamięci słuchowej.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha nagrań odgłosów wydawanych przez człowieka: gwizdania, chrapania, ziewania, oddychania;
- rozpoznaje i nazywa przedstawione na zdjęciach czynności;
- rozpoznaje i nazywa usłyszane w nagraniach dźwięki;
- zapamiętuje kolejność odgłosów;
- bierze udział we wspólnym układaniu zdjęć zgodnie z kolejnością usłyszanych dźwięków;
- słucha nagrania wierszyka i odpowiada na pytania dotyczące jego treści;
- słucha fragmentów wierszyka i powtarza je rytmicznie.

Środki dydaktyczne: nagrania ćwiczeń (CD 3, ścieżki 87–91, 94, 95); nagranie dziecięcej muzyki; plastikowa pisanka; tablica multimedialna; zdjęcia przedstawiające gwizdanie, chrapanie, ziewanie, oddychanie (z CD 7).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Uważne słuchanie nagrań odgłosów wydawanych przez człowieka oraz rozpoznawanie tych dźwięków (CD 3, ścieżki 87–91)

Dzieci siedzą skrzyżnie, przodem do tablicy. Prowadzący pokazuje zdjęcia² pasujące do odgłosów: gwizdania, chrapania, ziewania, oddychania, a potem razem z przedszkolakami je opisuje. Następnie włącza nagranie odgłosu gwizdania (CD 3, ścieżka 87) i prezentuje odpowiednią fotografię.

Polecenie: *Posłuchajcie odgłosu gwizdania.*

W podobny sposób nauczyciel przedstawia pozostałe zdjęcia i nagrania dźwięków (CD 3, ścieżki 88–90).

Polecenie: *Posłuchajcie odgłosu chrapania.*

Polecenie: *Posłuchajcie odgłosu ziewania.*

Polecenie: *Posłuchajcie odgłosu oddychania.*

Następnie prowadzący rozkłada przed dziećmi zdjęcia przedstawiające gwizdanie, chrapanie, ziewanie i oddychanie oraz włącza ścieżkę z nagraniem różnych sekwencji dźwięków wydawanych przez człowieka (CD 3, ścieżka 91). Zadanie przedszkolaków polega na wspólnym ułożeniu fotografii zgodnie z kolejnością usłyszanych odgłosów. Po wysłuchaniu każdej sekwencji dźwięków nauczyciel sprawdza poprawność wykonania zadania przez dzieci.

Polecenie: *Posłuchajcie uważnie sekwencji dźwięków wydawanych przez człowieka. Ułóżcie zdjęcia pasujące do tych odgłosów zgodnie z ich kolejnością:*

- *odgłos chrapania, odgłos gwizdania, odgłos oddychania, odgłos ziewania;*
- *odgłos gwizdania, odgłos chrapania, odgłos ziewania, odgłos oddychania;*
- *odgłos ziewania, odgłos chrapania, odgłos gwizdania, odgłos oddychania.*

2. Uważne słuchanie wierszyka (CD 3, ścieżka 94)

Polecenie: *Posłuchajcie uważnie wierszyka i powiedzcie, jakie jest jajeczko.*

Małgorzata Barańska

Święcone jajeczko,

ta śliczna pisanka!

Skaczymy z radości,

śpiewamy od ranka!

3. Rozmowa o treści wierszyka

Nauczyciel czyta wierszyk, a następnie prowadzi rozmowę, zadając kolejne pytania, np.:

- *Jak się nazywa pomalowane jajko?*
- *Jaka jest pisanka, o której mowa w wierszyku?*
- *Co robią osoby z wierszyka?*
- *Dlaczego osoby te skaczą?*

² Nauczyciel może także wykorzystać znajdujące się na CD 7 zdjęcia do wykonania „lizaków” lub tabliczek, które dzieci będą mogły podnosić do góry w odpowiednim momencie (reagując na dany dźwięk lub „odpowiadając” na pytania prowadzącego).

- *Dlaczego malujemy jajka na Wielkanoc?*
- *W jaki jeszcze sposób możemy ozdobić jajka na Święta Wielkanocne?*

4. Słuchanie i rytmiczne powtarzanie wierszyka (CD 3, ścieżka 95)

Polecenie: *Słuchajcie i powtarzajcie w tym samym rytmie.*

Święcone jajeczko...

5. Zabawa ruchowa „Podaj jajko”

Dzieci stoją w kole. Nauczyciel włącza muzykę, a uczestnicy zabawy przekazują sobie pi-sankę z rąk do rąk. W pewnym momencie prowadzący wyłącza muzykę, a dziecko, które w tej chwili trzyma jajko, podaje je kolejnej osobie i wykonuje prostą sekwencję ruchową wymyśloną przez nauczyciela (np. dwa klaśnięcia, dwa uderzenia dłońmi w podłogę; dwa klaśnięcia, dwa uderzenia dłońmi w uda, podskok; trzy klaśnięcia, obrót, tupnięcie nogą). Po wykonaniu zadania prowadzący znowu włącza muzykę i zabawa trwa dalej.

ĆWICZENIA RUCHOWE

Temat: Kształtowanie motoryki dużej oraz wyobraźni ruchowej

Najważniejsze zadania:

- nauka zabawy z piórkami oraz zabaw „Pokaż to zwierzę” i „Zwierzęta w stawie”;
- usprawnianie różnych form ruchu – biegania, skakania i zatrzymania w bezruchu;
- rozwijanie umiejętności koncentracji i szybkiej reakcji na zmiany;
- kształtowanie partii dużych grup mięśniowych;
- rozwijanie umiejętności naśladowania zwierząt;
- kształtowanie i utrwalanie świadomości ruchowej;
- kształtowanie koordynacji słuchowo-ruchowej i wzrokowo-ruchowej;
- zapoznanie ze sposobem ustawienia w parach;
- kształtowanie umiejętności współpracy w grupie – ćwiczenia integracyjne;
- kształtowanie zasad bezpiecznego zachowania podczas zabawy.

Miejsce: sala gimnastyczna.

Przybory: szarfa; materiał do wyznaczenia „stawu”; liście i kamienie; maty sensoryczne; opaski na głowę ze zdjęciami rybek i żabek (z CD 7); zdjęcie pelikana (z CD 7); piórka lub lekkie chusteczki higieniczne; bębenek; muzyka do zabawy i relaksacyjna.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wstępna

1. Zbiórka, powitanie i przedstawienie zadań

2. Zabawa masowa „Pokaż to zwierzę”

Nauczyciel pyta, czy dzieci wiedzą, jak poruszają się wąż, pies, kot i orzeł. Zabawę poprzedza krótka demonstracja nauczyciela lub dzieci. Można powiedzieć również o odgłosach, jakie te zwierzęta wydają. Nauczyciel wystukuje rytm na bębnieku (lub włącza muzykę), a dzieci chodzą po całej sali, dostosowując się do niego. Gdy dźwięki ucichną, prowadzący podaje

nazwę zwierzęcia, a przedszkolaki naśladują je ruchami i głosem. Gdy muzyka znów zacznie grać, wówczas dzieci znów poruszają się zgodnie z jej rytmem.

3. Ćwiczenia kształtujące duże partie mięśniowe:

- plecy wyprostowane, ręce na biodrach – marsz w miejscu;
- postawa stojąca, plecy wyprostowane – unoszenie na zmianę kolana prawego i lewego (ważne, aby utrzymać równowagę i nie zginać pleców);
- postawa stojąca, ręce proste opuszczone wzdłuż tułowia – unoszenie na palce stóp z jednoczesnym uniesieniem prostych rąk, powrót do pozycji wyjściowej;
- postawa stojąca w lekkim rozkroku, plecy wyprostowane, ręce na biodrach – powolne przysiady z głową skierowaną na wprost, powolny powrót do pozycji wyjściowej;
- postawa stojąca w lekkim rozkroku, ręce proste uniesione na boki – skręty tułowia w prawo, powrót, skręty w lewo, powrót do pozycji wyjściowej.

Część główna

1. Zabawa „Zwierzęta w stawie”

Nauczyciel wyznacza jedno z dzieci, by odgrywało rolę pelikana i zakłada mu na szyję szarfę. Pozostałe przedszkolaki będą zwierzątkami (żabkami, rybkami). Na głowy zakładają opaski. Należy wyznaczyć obszar na podłodze, który będzie „stawem”. Można go przyozdobić liśćmi albo dużymi kamieniami. Na początku zabawy „zwierzątka” „pływają” i „nurkują”. Na podłodze warto rozłożyć maty sensoryczne o różnej strukturze, które zapewnią uczestnikom zabawy bezpieczeństwo. W pewnym momencie prowadzący unosi w górę zdjęcie przedstawiające pelikana. Wtedy „pelikan” „nadlatuje” nad „staw”, by złapać coś do jedzenia. Wszystkie „zwierzątka” wskazują do „wody” i uciekają. „Pelikan” chodzi po „stawie” i próbuje kogoś złapać. Pochwycone dziecko odchodzi na bok, a w następnej turze samo staje się „pelikanem” – otrzymuje odpowiednią szarfę. Gdy nauczyciel opuszcza zdjęcie, „pelikan” „odlatuje” i „zwierzątka” mogą odpocząć w swoich ulubionych miejscach. Zabawę można powtórzyć kilkakrotnie.

Część końcowa

1. Zabawa z piórkiem – spokojny ruch i prawidłowe oddychanie

Przed rozpoczęciem ćwiczeń nauczyciel włącza muzykę relaksacyjną. Może także przeprowadzić tę część zajęć w ciszy. Przypomina dzieciom, jak powinno się prawidłowo oddychać, mówi: *Za każdym razem wdychamy powietrze nosem, a wydychamy ustami.* Prowadzący wykonuje z przedszkolakami kilka oddechów na stojąco, a następnie rozdaje wszystkim piórka. Dzieci dmuchają na nie w różny sposób:

- zdmuchują je ze swoich dłoni;
- dmuchają w górę, by piórko nie upadło na podłogę;
- dmuchają w parach pomiędzy sobą.

Przedszkolaki mogą zabrać ze sobą piórka do domu, aby mogły pobawić się nimi z opiekunami lub rodzeństwem i zaprezentować zdobyte umiejętności.

2. Zbiórka i pożegnanie

Nauczyciel wystukuje na bębenku równy rytm i mówi: *Zapraszam wszystkich do koła, kończy się zabawa wesola*. Dzieci ustawiają się w kółku, chwytają się za ręce i śpiewają: *Do widzenia, do miłego zobaczenia*.

WTOREK

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA MATEMATYCZNA Z PRZYRODNICZĄ Wprowadzenie liczby 0	I 5; III 8, 9; IV 8, 11, 15
ZAJĘCIA PLASTYCZNO-KONSTRUKCYJNE Wielkanocny kurczaczek – wyklejanie i wycinanie	I 7; III 1, 5; IV 1, 7, 8, 21

EDUKACJA MATEMATYCZNA Z PRZYRODNICZĄ

Temat: Wprowadzenie liczby 0

Cele ogólne:

- rozwijanie uwagi dowolnej, spostrzegania, myślenia i mowy;
- usprawnianie motoryki małej i dużej;
- rozwijanie koordynacji ruchowej;
- doskonalenie umiejętności samodzielnej pracy.

Cele operacyjne

Dziecko:

- używa określenia „zero”;
- rozpoznaje cyfrę 0 na karcie;
- przelicza elementy zbiorów.

Środki dydaktyczne: koszyk z pisankami – styropianowymi jajkami o różnych wzorach (po kilka takich samych pisanek); sznurek (sznurowadło) i koraliki do nawlekania dla każdego dziecka; kostka do gry dla każdego dziecka; karty: z pustym sznurkiem do nawlekania koralików, z zaciśniętą pięścią oraz z cyfrą 0 (z teczki „Pomoce demonstracyjne”); karty z cyfrą 0 do rysowania po śladzie (z teczek „Harmonijne przedszkolaki działają”, k. 20); tacka z kaszą dla każdego dziecka; łyżka i styropianowe jajko dla każdego dziecka; hula-hop; tablica multimedialna; plik „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 2, k. 17; z CD 7); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 2, k. 17).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Zabawa wprowadzająca „Zero”

Małgorzata Barańska

Zero (0)³

Ile palców? Nie ma wcale?

Zero palców? Doskonale!

Taki żarcik, taki wic:

Zero, czyli nie ma nic!

Dzieci siedzą w półkolu lub w rozsypance, zwrócone twarzami do nauczyciela. Prowadzący recytuje wierszyk, jednocześnie ilustrując dłońmi jego słowa. „Ile palców?” – pokazuje zaciśnięte pięści. „Nie ma wcale?” – chowa pięści za plecy. „Doskonale!” – kiwa głową. „Taki żarcik, taki wic: / Zero, czyli nie ma nic!” – wysuwa pięści zza pleców i łączy je przed sobą. Porusza nimi w rytm wierszyka. Przedszkolaki naśladują ruchy nauczyciela. Rymowaną można powtórzyć kilka razy.

2. Zabawa dydaktyczna

Dzieci siedzą w półkolu na dywanie. Nauczyciel stawia na środku koszyk z różnymi kolorowymi pisankami. Mówi do przedszkolaków: *Co to jest? Czy wszystkie pisanki są takie same? Czym się różnią? Jakie mają wspólne cechy? Policzcie, ile jest pisanek w kropki.* Dzieci odpowiadają na pytania. Prowadzący rozdaje wszystkim sznurki, koraliki i kostki do gry. Prosi, aby uczestnicy zajęć nawlekli tyle koralików, ile naliczyli pisanek. Przedszkolaki wykonują zadania – przeliczają pisanki, potem pokazują ich liczbę na palcach, szukają na kostkach takiej liczby kropek. Nauczyciel mówi: *Proszę, policzcie, ile jest pisanek w paski.* Dzieci ponownie nawlekają odpowiednią liczbę koralików na sznurki, szukają jej na kostkach, pokazują na palcach. Następnie prowadzący podaje kolor i wzór pisanek, których nie ma, pyta np.: *Ile jest pisanek brązowych? Ile jest pisanek krzywych? Ile jest pisanek prostokątnych?* Przedszkolaki odpowiadają, że nie ma takich pisanek. Nauczyciel wyjaśnia, że „nic” to znaczy „zero”, czyli na sznurku nie ma żadnych koralików. Prezentuje pusty sznurek, a dzieci pokazują swoje puste sznurki. Prowadzący wyjaśnia: *To jest zero koralików.* Dzieci porównują swoje sznurki z tym narysowanym na karcie i sprawdzają poprawność wykonanego zadania. Nauczyciel pyta: *Czy znajdziemy zero na kostce do gry?* Prezentuje kartę z cyfrą 0 i wyjaśnia dzieciom, jak wygląda ta cyfra. Prosi raz jeszcze o pokazanie pustego sznurka. Pokazuje planszę z zaciśniętą pięścią, symbolizującą liczbę zero. Podsumowuje zadanie. Zaprasza dzieci do stolików. Przedszkolaki kreślą cyfrę 0 paluszkami na tackach z kaszą. Następnie piszą ją po śladzie – najpierw paluszkami, a potem kredką.

3. Zabawa ruchowa „Tor przeszkód z jajkiem na łyżce”

Każde dziecko dostaje dużą łyżkę i styropianowe jajko. Nauczyciel ustawia tor przeszkód, na który składają się np.: przejście – duży krok – przez koło hula-hop położone na podłodze, slalom pomiędzy krzeselkami, przysiad na krzeselku. Zadaniem przedszkolaków jest pokonanie toru bez upuszczenia jajka. Dziecko, któremu jajko spadnie, powtarza zadanie.

³ Barańska M., *Zero (0)*, [w:] M. Barańska, *Ja was, palce, dobrze znam! Liczby, liczebniki, dni tygodnia i głoski – ćwiczenia paluszkowe z wierszykami*, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2020, s. 24–25.